

Teréz anya nővéreinek munkássága Zágrábban az ottani érsek pártfogása alatt áll. A rend férfi ága, „a szeretet misszionárius testvérei“, több horvátországi fiatalembert nevel. Most van alakulóban Teréz anya pap munkatársainak csoportja, a beteg munkatársak csoportja pedig már létre jött. Sok plébánia területén nagy szerepe van ennek az apostoli munkának a hit növekedésében, különösen a fiatalok körében.

Luka Depolo

LEVELEK A MISSZIÓBÓL

Hála Istennek, kolostorunkat egészen átváltoztattuk. A rossz és roskadt tető helyett beton tetővel van ellátva. Nem kell félni, hogy a rablók betörnek. Az egész verandánk is körül van véve vasráccsal. Este 6 órakor az intézetünk lakói, a pedagógusok, gyermekeink mind bent vannak a kolostorunkban, a rács mögött. – Megástuk az ápolóházunk alapját. Jelenleg csak 6 szobát építünk, fürdővel, WC-vel stb. De még erre sem jött meg a szükséges összeg. Az anyagot is szállítjuk a hidak építésére, hogy legyen közlekedés a monszun idején is.

De nagyon rosszul állunk az iskolával. Az a pajtaféle épület, amiben 5–6 osztályt tanítottunk, egészen összeroskadt az esőzés idején. Hát odavagyunk. Ha legalábbis 6 tantermet építhetnénk most, nagy segítség lenne. A jó Szt. Józsefekre bízom az egészset. Imádkozzanak velünk.

Kedves élményünk volt nov. 17-én. Nálunk volt a fatimai Szent Szűz szobra, amit Fatimában VI. Pál pápa megáldott, amikor oda zarándokolt. Már régóta Indiában van, és egyik helyről a másikra viszik. Hogy milyen öröm volt az egész misszióunkban, az leírhatatlan. Ez az elszigetelt hely igazi búcsújáró helyé vált. Ezek jöttek más vidékről, hogy hódoljanak a Szűzanyának. Megható volt a hinduk és a nemkeresztények tisztelete a Szűzanya iránt. Mindenki azt mondta, hogy valami szépség és anyai szeretet sugárzik rájuk. Volt éjjeli szentség-imádás, és a rózsafüzért majdnem szüntelenül imádkozták a hívek. Nyolc napig volt nálunk, utána nagy pompával vitte el egy másik misszió, ahol ismét ezek hódoltak a Szűzanyának. Sokat imádkoztunk jötevőinkért, a missziók ügyéért, békéért, hazánkért... Igazi megújulás volt híveink és mindnyájunk lelkielete részére.

Szívből megköszönjük érdeklődésüket és támogatásukat a misszióunk ügyében. Isten segítségével majd itt is odaérünk, mint Jampaniban, hogy a szükséges dolgok felépüljenek. Hála Istennek, vannak jó számban jelentkezők a szerzetesi életre. Az Úr szíjében még rengeteg munkásra van szükség itt Indiában is.

Pushpa nővér (M. Theresia)
Ursuline Convent, Bardih
P. O. Amgaon, via Gumla 835207
Dt. Ranchi-Bihar, India

Itt Ranchiban ugyan nincs az a dzsungel, ami előző helyemen, Asszámban volt, de érdekes, hogy az emberek vezetőkéneve mind a dzsungelt képviseli: leopárd, teknősbéka, róka, datolyapálma stb. Mivel sokat kell dolgozniok, ezekből kerülnek ki az áldozathozó szerzetesek. Teréz anya nővérei is. Itt Indiában nagy hátránya a törzsgyűlölet. Dél és Észak két külön világ, s ezt még a katolikus hit sem tudja eltörölni. Ezek itt őslakók, és ezek a kaszton kívüliek. A kasztrendszer, mint egy öreg misszionárius meghatározta, az ördög találmánya. A hindu papok ezt tartják. A brahmin még szóba sem áll az őslakókkal, csak bizonyos távolságról.

Szalézi jelöltjeink azt hiszem szívesen jönnek vissza a szünidő végén otthonról, mert igen sok helyen nincs mit enniük. A rizs már elfogyott, az újat csak most vetik és szántják. Itt még ez is fordítva van: elvetik a rizst és azután szántanak, jobban mondva csak turkálják a földet. Az eke csak egy vasdarab egy fára erősítve, azt húzzák az ökrök vagy bivalyok. Amikor befejezik a szántást, nem az ökrök viszik az ekét, hanem az ember a vállára veszi, és előtte hajtja az ökröket. Ezt így csinálják még Krisztus előtt, amikor az Indus folyó körül laktak, és most is így csinálják itt is. Ezek volnának az „adhibashi”, őslakók. Isznak, az ő fogalmuk az, hogy inni kell, mert aki nem iszik, az nem adhibashi. Nagyon nehéz velük bánni, mert a gyerekek is örökliek az apától, és nagyon hátramaradottak. Az iskola által, remélem, sokat tudunk tenni. Amit tudok, én törekszem. Megyek, és imádkozzuk a rózsafüzért a családokban és kis oktatást adok, ez mindig megteszi a hatását, valami marad belőle.

En nem tudom, hogy mi lesz velem, de a három évvel ezelőtti szívgyengességem ismét visszajött. Ha egy kicsit is gyalogolok vagy a kerékpáron megyek, a szívem nem dolgozik, csak fulladozok. Nem bírom. 77. évemben járok, minden nap azzal kelek föl, hogy ez a nap lesz talán az utolsó. A jó Isten akarata legyen meg. A jó Marosi Atyáinkért imádkozom. Egy szent magyar pappal több van az égben, aki érettünk imádkozik. A jó Isten küldeni fog helyette, vagy inkább majd ő küld egy másik Marosi atyát. Kérjük őt, hogy küldjön hazánknak is hitvatásokat. Marosi atyánk, imádkozzál értünk, kik még itt vagyunk a küzdő Egyházban. Te már megérkezted.

P. Varga Bertalan SDB
Don Bosco Youth Centre
Hatia, Ranchi-Bihar 834003, India

1981-ről elmondhatom, hogy Isten-áldotta esztendő volt. Minden okunk megvan, hogy köszönetet mondjunk az Úristennek. Nem túlzás azt mondani, hogy az egész év az advent jegyében állt. Megtapasztaltuk az Úr jövetelét egyház-közösségeinkben.

A Fülöp-szigeteken mindenütt advent első vasárnapja utáni héten tartják a Biblia hetét. Kisebb szentírási csoportjaink vannak a plébánia különböző helyein. Az emberek betű szerint éheznek az Isten igéjére. Nagy öröm ez. De nyomasztó is, hogy nem tudunk eléggé segítségére lenni ebben a népnek. Az Egyház kézzelfoghatóan más, mint azelőtt. Nemcsak intézmény, hanem eleven közösség, Isten népe. Öröm hozzá tartozni. Ez persze még csak a kezdet. Az órási plébánián még csak kevés egyházközösséget ragadott meg a Jóhír. De a kezdet megvan. Azért írom ezeket a sorokat, hogy akik megosztják evangelizáló gondjainkat, részt vehessenek karácsonyi örömeinkben is.

P. Bellér Lajos SVD
Our Lady of the Purification Parish
Binmaley, Pangasinan 0715, Philippines

1981 húsvétja óta az itteni kínai plébániai vagyok (Szent Szív plébánia), ami szintén a mi apostolkodási körünk, nem messze az iskolánktól, ahol négy évig voltam. Nem területi jellegű, hanem a városban lakó összes kínai elvben hozzá tartozik, azonkívül sok filipino is idejön. Nagy az iram, különösen szombaton és vasárnap. Egyik májusi hétvégén 20 nászmisém volt. Ehhez azt kell tudni, hogy a kínaiak igen babonásak; fontos eseményeket az életben csak kedvező napokon lehet véghez vinni. Hogy kedvező-e a nap, az a holdtól és a csillagoktól függ. Amikor nem olyan egyszerű a döntés, a taoista pagodába mennek, és a taoista pap segítségével sűtik ki, katolikusok is. Ilyen és hasonló fonáságból itt van csöstül. Az én problémám az, hogy az itteni plébániai mun-

kán kívül az iskola szociális tevékenysége és a két barrió-kápolna ellátása is rajtam marad. Ez nem közönséges kombináció, mert akik idejönnek templomba, azok a jómódú és gazdag réteghez tartoznak, magassarkú cipőben és autón, a barrióban meg a szegények élnek. Nem jelenti ez azt, hogy akik idejönnek, nem buzgók; vasárnaponként több misén tele van a templom, pedig jó nagy. De a barrióban más az atmoszféra, ott zsúfolt a helyiség, sokan az utcára szorulnak ki, és mindenki torkaszakadtából énekel, az egész aprók is, itt a templomban meg valahogy normakapcsolódnak be, csak egy kántor óbégat.

Igen hálásan köszönöm a karácsonyi jókívánságokat és a csekket. Karácsony körül igen jól jön, sokfelé örömet kell szerezni, különösen gyerekeknek, és ahhoz a jó szó nem elég. Itt a filipinóknál a karácsony megtartotta vallásos jellegét. Kilenc napon át ünnep előtt minden reggel fél ötkor mise van minden templomban (Aguinaldo Mass, Misa de Gallo, „kakasmise“), egyes helyeken négykor, és minden templom zsúfolt, az idén talán még többen voltak, mint más években. Ezekre a misékre olyanok is jönnek, főképp férfiak, akiket év közben alig lát az ember. Sok az esküvő és a keresztelés a templomban, múlt vasárnap 41-et kereszteleztünk, még hozzá egyenként, így várják el, és legtöbb esetben olyan sokan jönnek el a keresztelezőre, hogy nehéz csoportosan intézni. De amíg bírjuk szusszal, szívesen csináljuk. Karácsony előtt az iskolában is, a plébánián is nagy szeretetakió szokásos, amiből több ezer szegény család részesül. Ez persze nem oldja meg a szegények megélhetési problémáját, de legalább alkalmat ad a jómódúaknak szeretetgyakorlásra. Nemsokára itt lesz a nagy cebui ünnep, a Santo Niño búcsú, január 16-án, amikor ismét nagy a felhajtás. De úgy szép az élet, ha zajlik.

P. Kráhl József SJ

P. O. Box 98, Cebu City, Philippines

A múlt nyár forró volt, 41°-ra is fölment a hőmérő árnyékban. Az aratást Isten egy jó esővel megmentette, úgyhogy mindenki ki tudta fizetni az adósságait. A fiatalok szórakozásul a futballpályámon hetenként háromszor 9-től éjfélig futballozhattak. Nagy lelkesedéssel és minden incidens nélkül teltek el ezek a napok. A futball itt mindenek fölött van!!! Plébániatemplomomban és egy fillámon fával vontuk be a falakat, mert a nedvesség fölészivárgott, a fapadlót fölészedtük, és csempét raktunk le. A munkát a plébániai bizottság ingyen végezte, a végén ízletes asado-t (sültet) kaptak, de az is ajándék volt. Olcsó, ugye? A kereskedelmi iskolát ki kellett festeni, a régi padokat felújítani. A plébánia belső udvarán szőlőt, őszibarackot, paradicsomot, tököt termeszték. Érik minden. Ez egy kis időtöltés számomra. Szeminaristám márc. 15-én visszamentek. Igen jól viselték magukat. Egy új jelentkező is velük tartott. Egy lány is belép a nővéreknél. Ez a hivatásokért mondott sok ima gyümölcse. Legjobb és leghálásabb barátaim a szegények. Sok ember egyedüli gazdagsága itt a gyerekek. Egy munkácsszaládban az édesanya örömmel fogadta a 20. gyermekét. Egy másik, 38 éves asszonynak 24 gyermeke van. – A másik oldalon szükségtelen kiadások. A szomszéd tartományban az első város 100 éves fennállását ünnepelelték. Eljött az államelnök. 13 000 ember számára volt asado: 7000 kiló hús, 2500 sült kolbász, 3000 kiló kenyér, 5000 liter bor, 3000 kiló paradicsom. És közben százszázok éheznek az országban.

Pillanatnyilag igen kényes helyzetben vagyunk a déli szigetek miatt, amit seregünk elfoglalt, Anglia pedig vissza akar szerezni. Az egész ország mozgásba jött, és háborúra készül. Ez megint sok kiadást hoz, és csak szegényebbé teszi az országot, de az emberek ebben a percben nem gondolnak erre. Utána majd jön az ébredés, új adókkal és korlátozásokkal. Adja Isten, hogy minden békésen intéződjék el.

Nagyhét és húsvét megint nagy siker volt. Bár múlt évben közel 100 személy elvándorolt a plébániáról, mert nem találtak itt munkát, többen járultak szent-áldozáshoz, mint tavaly.

Múlt szeptemberben Buenos Aires-ből egy millió ember zarándokolt gyalog Lujanba (60 km). Azután a fiatalok: 800 000 fiú és lány. 63 fiatal három pappal a Iujáni Szűzanya egy szobrát gyalog vitte 1248 km-re délre. Mindennap 40 km-t tettek meg. Mindennap 1/2 10-kor olvasóima van az egyik rádióállomáson. Mindig férfiak az előimádkozók. Tízezrek mondják velük otthon, én is, és ilyenkor mindig gondolok mindnyájatokra, hogy Isten Anyja oltalmazzon és segítsen benneteket.

Talán az is érdekel, hogyan ültém meg itt 40 éves papi jubileumomat (1981. ápr. 14.). Én semmit sem akartam, de az emberek ebbe nem egyeztek bele. Előbb a plébániai bizottságok és a nővérek ünnepeltek velem. A „népünnepély” okt. 4-én volt, amikor a püspök bérmálni jött. 300-an jöttek el. Ha lett volna hely, még százzal többen lettek volna. Beszédem, versek, kórus, sok ajándék stb. Először ünnepeltek így életemben. Jó propaganda új hivatásoknak. Idáig 4 püspök, 34 pap és 33 nővér került ki erről a kis plébániáról. Igazi Isten-áldás. Segítsetek imádkozni, hogy ez a hagyomány folytatódjék, és célhoz juttassam szeminaristáimat.

P. Tunkel Jenő SVD
San Miguel Arcángel, Argentina

Az érdekes és sokszor izgalmas 5 hónapos európai csavargás után örömmel jelentkezem Indonéziából az új esztendőben. „Otthon” Rangguban már nagyban folyt a második aratás. Mert jó parasztjainknak kötelező volt a műtrágyahasználat, így 2–3-szoros termést tudtak elérni, úgyhogy bajok támadtak a tárolóeszközök hiányában. Ezt meg lehet majd oldani, csak ne legyen nagyobb bajuk. A kukoricatermés az idén egyenlő a nullával, mert egész éven át esett az eső. Mikor megérkeztem a plébániámra, jöttek a jó népek, szorongatták a kezemet, és mindjárt mesélgették, hogy a Tanta Mía, a 33 évig hűségesen dolgozó házigazdónő meghalt. A Karácsonyt szépen ünnepeltük nagyobb eső nélkül. Karácsony másnapján útnak indultam, expressz tempóban körüljártam a plébániát, és megkereszteltem 200 gyereket. (1981-ben csak 442 látta meg a napvilágot a plébániámon.) A lábaim persze nem akartak cipelni. 6 kilós többletemet szívesen leadnám valakinek.

Most új tervekkel és terhekkel folytatjuk az életet, és egyben belépek az 50. életévembe.

Ha ma visszagondolok európai kirándulásomra, szívem eltelik hálával mindazok iránt, akik lehetővé tették számomra ezt a csavargó stílusú nyaralást. Tudatosan választottam ezt, és jól éreztem magamat. Remélem, a sok szép és jó és közös öröm továbbra is összetart bennünket. Bízom az „óhaziaiak” hűségében.

P. Mészáros Ferenc SVD
Tromolpos 2
Ruteng/Flores, Indonézia

LEVELESLÁDÁNKBÓL

MAGYAR PANORÁMA

Gyulafehérvár: A tegnapelőtt, Szent Mihály napján közismerten nagy ünnepünk volt. Fölszentelték segédpüspökünket. Az elhunyt Kleineidam titulusát kapta